

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Ostenditur, quòd ab initio mundi succenderit Deus lethale bellum
inter SS. Virginem & omnes dæmones, & ipsem̄ irreconciliabile illud
declaraverit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Sent. 6.

Sanctissima
Virgo bene
depiagitur
velut exer-
citus,

Sanctus illius est Author; siquidem i.a depinxit ipsam jam à longo tempore in Sacro Carmine: Terribilis us *castrorum acies ordinata.* Quia id ea efformanda est? quibus coloribus delineanda Amatrix sacrata? Quomodo representanda Spiritus Sancti Sponsa Virgo Sanctissima? Ipsa tota in pugnam instruta est acies; non est ipsa particularis quadam persona præpolens potentiam, qualis est Angelus è cælo, vel sanctus è Paradiso, vel al quis è potentissimis mundi Veteribus; ipsa totus ac integer est exercitus, tamque potens, ut suo subjugaverit imperio ipsum Deum, quamvis Omnipotens sit, & supremus omnium Dominus: *Et eras subditus illis:* Exercitus tam formidandus inimicis suis, ut tremore concutiat omnes potestates infernales, sola sui enuntiatione Nomini; exercitus tam invincibilis, ut,

cum semper à cælis oppugnatus sit hæresibus, quæ rabidorum more draconum prodierunt è purco abusus, ad ciendum illi bellum milieus diversis modis, ipsa has omenes suis semper obtrivexit pedibus, despicienda velut insecta. Intueri ipsius pugnas, ipsiusque victorias, spectaculum est dignum oculis DEI, & admiratione Sanctorum Angelorum.

Vetum est, dicebam ipsi, sed magna adhuc foret argumentum consolationis, pro totâ hæc societate, quæ cordi habet honorem Sanctissimæ Virginis; si compendiosè saltē recensere nobis velles tum ipsius pugnas, tum ipsius victorias: Contenit is votis, & quilibet nostrum audiendi avidus resedit, sequè præparavit ad ascultandum illum magnâ cum attentione: Et ipse ita nobis caput loqui.

ARGUMENTUM.

Ostenditur, quod ab initio mundi succederit DEUS lethale bellum inter Sanctissimam Virginem, & omnes demones, & ipsem irreconciliabile declaraverit illud.

ARTICULUS I.

Reduc in memoriam cuncta clapsa saecula, primumque temporum receptæ originem, & videbis diabolum, dum totius naturæ humanae molitus est ruinam, invassisse illam primò per quandam scemnam, cuius imbe-

cillitas ac levitas suggesserunt illi medium mox accendendi rebellione adversus Deum tam virum, quam scemnam: Ex quo ambo ^{Sanctissimi} perdiderunt gratiam, & quampri- ^{Virgo vis-} cit Diabolus mimum maledictionem Dei non tantum ab ista supra se, sed supra totam suam tio mundi, ^{aurax.}

attraxerunt posteritatem ; Deusque equissimus tantæ iniquitatis ultor è vestigio exercuit suam tum justitiam, tum misericordiam ; misericordiam suam, erga miseriata omniū miserorum hominum, universalissimum & efficacissimum præparans illis remedium, opponens mulierem inter omnes mulieres benedictam, omnium mulierum infelicissimam : Ecce triumphantum magnæ ipsius misericordie : Exercit quoque justitiam suam erga malitiam dæmonis, condannans illum ad portandum tormentum omniū editorum benedictarum mulieris, quam ostendit illi tunc velut castrorum aciem ordinatam contra ipsum : *Inimicis ponam inter te & mulieres* : Ecce suppliciorum omnium terribilissimum, quod æquissima DEI justitia ordinavit in pœnam delictorum omnium maximi, quod est, portare totum pondus odij, quo ipsum premet Sanctissima Virgo.

Apage, maledicte dæmon, porta, porta in aeternum totum pondus odij Matris DEI ; senties, illud magis tibi fore intolerabile cunctis inferni tui supplicijs. Hem, quid mihi faciet hoc odium ? *Ipsa conteret caput tuum* : Et quomodo id faciet ? Caput serpentis primum est, quod insinuate se conatur illic, suum ubi intendit evomere venenum ; & prima veneni letalidis gutta, quam maledicetus hic serpens evomuit in omnes animas,

est peccatum originale : Ecce caput serpentis ; sed illa conteret hoc caput, ipsa enim peccato originali inficietur nunquam.

Caput serpentis infernalis est superbia ; siquidem illa est caput insolens, quod elevare is ausus est adversus DEUM, usque in cælum ; & hoc fuit initium turpissime ipsius apostasie : *Initium superbiae* *Eccell. 10.*
apostatare à DEO : Sed superbum *v. 14.* hoc caput conteret à profundissimâ humilitate MARIAE. Et quo robore conteretur tibi illud ? Id fieri ratione quādam tibi probrofissimâ ; siquidem ut id conficiat, non seo utetur brachio ; non nisi pedis sui, ad opus hoc indigebit, operâ ; Tu dignus non es, quem speciosa adeo percutiat manus ; ita est nimirum adhuc pro te, quod pedem suum tuo dignetur imponere capiti, adjid conterendum.

Aspicere aliquam Judith in Historia sacrâ, quæ abscindat caput Holofetni exercitus Assyriorum Principi, idque includat & abscondat in perâ, velut indignum non solum ut vivat, sed ut videatur à viventibus. Aspicere aliquam Tomiridera in historiâ profanâ Herodoti, quæ superret in bello Cyrum Regem persicatum, quæ ipsius cœdat exercitum, quæque ipsummet ducat captivum, ac resectum ipsius caput iramitti jubens in magnum quoddam vas sanguine humano plenum, exprobter ipsi crudelitatem

tem suum : *Bibo sanguinem, bibo sanguinem, qui filij meò sanguinem servisisti*: Aspicere hæc omnia, & plura alia illustrium sceminarum heroica facinora in historijs relata, non est aspicere nisi tenuem quædam umbram gloriosissimi triumphi, quem potentissima cœlorum Regina reportavit de dæmonc, dum pede suo ipius contrivit caput: *Ipsa contaret caput tuum*. Et reuelatum est sanctæ Brigittæ, demonis timere magis utrum folium instans indignationis MARIE, quam omnia inferni tormenta.

S. Brigittæ.

Odiu per-
petuum po-
steritatis
contra po-
steritatem.

Joan. 2. v.
44.

Verum ulterius adhuc res devolutus; postquam enim dixerat D E U S prima hæc verba belli intentati declaratoria: *Inimicities ponam inter te & mulierem*; adjunxit sequentia, ejusdem insuuentia perpetuitatem: *Semen tuum, & se-
men ipsius*: Ad insuendum no-
bis, id non esse odium quoddam
particulare alicujus personæ adver-
sus personam alteram; sed odium
quoddam universale & continu-
um totius posteritatis, adversus
aliam posteritatem. Sanctissima
Virgo suos habet filios, qui sunt
omnes prædestinati, replentes cœ-
lum & terram; & Diabolus etiam
suos habet filios, qui sunt omnes
reprobis, replentes mundum & in-
fernum; sic enim Evangelium
nuncupat impios; *Vos, ex Patre
diabolo estis*. Ambo, mox ubi in-
greduntur mundum, amplectun-
tur sensa, & prosequuntur com-

moda, hi quidem divinæ suæ Ma-
treis, & alij detestandi sui Patris, ad
continuandum id per cuncta secu-
la, quod incepérunt ab initio tem-
porum. Non videbis viros verè
bonos, qui non palam profiteantur,
se amplecti commoda. San-
ctissimæ Virginis, defendendo ip-
sius gloriam, contra insultus dæ-
monum, & maledictam ipsius pro-
geniem.

Universum cœlum concussum
est pavore, dum ab initio evasisse le-
vidit theatrum horrendi: cuiusdam
belli: *Facturus est prælium magnum* Apoc. 16.
in cœlo; totamque naturam Ange-
licam, velut in duos exercitus fein-
vicem crudeliter oppugnantes esse
divisam. Erant hi Spiritus contra Pugnat
Spiritus, & Angeli contra Ange-
los, quorum alij oblugetabant
gloriam DEI, & alij defendebant
illam; Sed tandem compertum
sunt, fuisse hos Angelos optimos,
qui præliabantur adversum diabo-
los pessimos. Similiter universa
Ecclesia aspicit cum horrore, per
cuncta secula staisse se, & esse ad-
huc hodie ejusmodi belli thea-
trum; ubi procliantur acriter Chris-
tiani contra Christianos circa glo-
riam Sanctissimæ Virginis, quo-
rum aliqui opponentes se honori,
qui exhibetur illi non cessant de-
primere laudes, quibus afficitur,
arguuntque pietatem devotorum
esga ipsam, quos indiscretos ap-
pellant, contemnentes & ludibrio
excipientes exercitia devotionis ip-
sorum;

forum; alij defendant, exhiben-
dum illi esse honorem maximum
religiolum & supernaturalem post
eum, qui non nisi soli exhibetur
Deo; ita neminem esse posse de-
votum nimis erga ipsam, & discre-
nissimam, prudentissimam & san-
ctissimam esse pietatem, ipsius se-
fe devovere servitio: *prælium ma-
gnum*, quod jam à tanto tempore
duravit, & finietur nunquam.

Sed quinam pugnatores sunt,
inter quos committitur hoc præ-
lium? affirmati potest, id com-
mitti in Ecclesiâ, sicut in cœlo in-
ter Angelos optimos, & diabolos
pessimos; Est enim id execu-
tientia pronuntiatæ ex ore ip-
sius Dei à mundi initio: *Inimici-
tias ponam inter te, & mulierem,*
Semen tuum, & semen illius: Ac-
cendam odium & bellum, hañc
Matrem Virginem inter & te, ma-
ledicte dæmon, quod extinguetur
nunquam usque ad finem sæculo-
rum; eoque, cum incepturn fuerit
in personâ utriusque, conti-
nuandum id sit perpetuò in poste-
nitate amborum: Erunt semper
devoti erga Sanctissimam Virgi-
nem, qui fideles ipsi erunt; Et sunt
similiter nunquam non filii diaboli,
qui oppugnabunt illam ex totis vi-
ribus suis: Sed eventus prælij ip-
sorum talis semper erit, qualis ex-
stitit in principio: *Ipsa conteret ca-
put tuum*: prosternetur dæmon,
& caput ipsius conteretur à pedi-
bus invincibilis hujus Reginæ; Et

omnes infelices filii diaboli; qui
cum ipso oppugnare illam aude-
bunt, prosterrentur ac conteren-
tur abjectissimorum more terpen-
tum, quoad hæc stabit inimicitia:
& ita semper erit; *Ipsa conteret ca-
put tuum*.

Quando quenquam videbis, qui
loqui audeat adversus Sanctissi-
mam Virginem, reprehendere de-
votionem erga ipsam, obluctari
laudibus, quæ illi exhibentur, vel
arguere Sancta devotionis exercita-
tia, quibus bonæ utuntur animæ,
quæque approbat Ecclesia; dicio
audacter, & absque metu inuren-
dæ tibi notæ, vel indiscretionis,
vel temeritatis: Ecce tibi unum è
capitibus serpentis; Ipse manifestè
est è prosapia diaboli, eoque pro-
sequatur odium & bellum, quod
incepit is movere illi à creatione
mundi. Et quando econtra vide-
bis aliquem, qui studiosè invigi-
let gloriae Sanctissimæ Virginis pro-
movendæ ac conservandæ, adver-
sus omnium vipereatum lingua-
rum impietatem, utpote genimi-
num antiqui serpentis, ut quæ lo-
qui audeant contra ipsam; quan-
do aspicies aliquem in ipsius servi-
tio fervidum, sequere opponentem
indevotioni tot languidorum ac
vecordium, qui ipsius contem-
nunt famulatum; unico verbo to-
tum ipsius devotioni addictum &
consecratum; affirmare lecure ac
tutò poteris: Ipse est ex stirpe be-
neditæ hujus Fæminæ, quæ con-

H h h h. trivit

R. P. Isaac Consultor. Tom. III.

trivit caput maligni serpentis.

Hic Viator noster convertens se ad totam societatem, altâ voce dicit illis: Domini mei, interrogo vos modò: quam partem amplecti vos vultis? An vultis pugnare pro vel contra Sanctissimam Virginem? an declaratis vos servos & devotos ipsius, ut circumferatis e manifestissimis notis unam, quām habere possitis, prædestinationis vestræ? an verò concedatis in partem Dæmonis, & infelicis stirpis ejus, ut opponatis vos honori, seruicio; devotioni sanctissimæ Vic-

tinis, siue manifestè portetis vos biscum probrosam reprobationis vestræ notam? Omnes susstulerunt in cœlum oculos, igniti illuc ejaculantes suspitia, protestando, eligere se potius mori, quām vivere extra sensa maximæ exstirpationis, profundissimæ reverentia, & sincerissimæ devotionis erga Sanctissimam Virginem: & paulisper intemissò discursu, ut relinqueret ipsis otium effundendi sua corda coram Deo, & Sanctissimam ipsius Matre, resumpsit illum, & ita prosecutus est.

ARGUMENTUM.

Omnes falsi Diij Gentilitatis oppugnarunt Sanctissimam Virginem, sed illa omnes prostravit, & ejetit è mundo.

ARTICULUS II.

Vellem vos hinc singulari studio mentem & aures attrahere discursui, quem vobis proponam; si enim vel patim deflexeritis, magnâ cum difficultate revertemini ad eundem.

Series &ordo discursus rationabilis & necessarij.

Jac. 2. v. 19,

Suppono primò, veritatem existentiæ unius solius Dei non ignorari à diabolis: Sentiunt enim pondus Omnipotentis manus ipsius, à quâ puniuntur; oportet invitosciam credere ipsos: *Et Damones credunt & contremiscunt.*

Suppono secundò, ipsos non ignorare peccatum primi hominis, & ruinam totius posteritatis insin-

eòquod ipsimet conciliârint rebellionem Patris & funestos ipsius asperxerint afflictus, qui permanent semper in ipsis filijs.

Suppono tertio, ipsos non latere; quod misericordia Dei compassa miserijs hominum, promiserit ab initio potens & efficax remedium omnibus malis, quibus peccatum immerserat eos; & quando asperxerunt sententiam, quam mox pronuntiavit Deus contra serpentem, id est, contra diabolum, condemnans ipsum ad inimicitiam perpetuam cum muliere, quodque semen illius. id est, Filius ipsius, vel eius